

ויקהַל

ספר החילופים — מניין הפסוקים: קכ"ב. נגר המניין שם: **שְׁנוֹאָה** (נחמיה יא, ט)⁴⁶.
מאיiri — מספר הפסוקים שבה: קכ"ב. סימן להם בשם ארים: **מִבְּבִגֵּי** (דה"א יב, ג) או **שְׁנוֹאָה**.

תנ"ך כ"י פריס 2 — **כלי המזבח** (מלים מן הפרשה — לח, ג).
מק"ג וונציה רפ"ח — קכ"ב. **שְׁנוֹאָה** (שם אדם) סימן.

פקודִי

ספר החילופים — מניין הפסוקים: צ"ב. נגר המניין שם: **עַזִּיה** (מ"ב טו, ג).
מאיiri — מספר הפסוקים שבה: צ"ב. סימן להם בשם ארים: **עַזִּיה**.
תנ"ך כ"י פריס 2 — **יאholes** (מליה מן הפרשה בתוספת אל"ף — לט, יא).
מק"ג וונציה רפ"ח ואילך — חסר⁴⁷.
תנ"ך עם פירוש מלבי"ס — צ"ב. יצא סימן⁴⁸.

ספר ויקרא

ויקרא

ספר החילופים — מניין הפסוקים: קי"א. נגר המניין שם: **דָּעוֹאֵל** (במדבר א, יד).
מאיiri — מספר הפסוקים שבה: קי"א. סימן להם בשם ארים: **דָּעוֹאֵל** או **מַלְפִּיחּו** (ירמיה לח, א).

תנ"ך כ"י פריס 2 — **עולה** (מליה מן הפרשה בכתב מלא: "אם עלה קרבנו" — א, ג).
מק"ג וונציה רפ"ח — צ"ז סימן⁴⁹.

חמשה חומשי תורה אמשטרדם תל"א⁵⁰ ואילך — קי"א. **דָּעוֹאֵל** (שם אדם) סימן. **ציווה⁵¹** סימן.

46. נר"א (mobatah behaurot la"sefer haChilopim" han"l behu' 5): מבני.

47. כמעט בכל החומשים הנדרפים (למעט תנ"ך עם פירוש המלבי"ס) נשמט מניין הפסוקים וסימנו לפרשה זו. יש מיישבים (ראה "שמעתין" שנה י"ח גליון 65-66 עמ' 6 וספר "תפוחי חיים" (ירושלים תשנ"ד, עמ' קעב) בשם האדרמור מגור) שבחומשי שנים היה כתוב: "פרשת פקודת בליך כל סימן", והמדפיסים הבינו שהכוונה שאין כל סימן לפרשה, אבל באמת הכוונה שהטימן הוא: 'בליך כל' שמספרו צ"ב. כמוון שהסביר זה אינו אלא פרפראה שכן סימן זה אינו שם ולא מלא מן הפרשה והוא אינו מופיע כלל בחומשי שנים. בכ"י רבים מופיע הטימן "זיויה" כמו שהוא ב"ספר החילופים" ובמאירי.

48. סימן זה אינו משל חכמי המסורת. 49. נראה שנשתרבב בטעות מהטימן של פר' צו.

50. מבין עשרות החומשיים וספרי התנ"ך שבדקתי נמצאים סימנים אלה לראשונה במהדורה זו. הטימן "דָּעוֹאֵל" מופיע גם בכ"י רבים ומקורו מחכמי המסורת, אך הטימן "ציווה" אינו משליהם, וראה הע' הבאה.

51. מליה זו (בכתב חסר: צוה) מופיעה פעמים רבות בתורה, אבל לא בפרש ויקרא. ואולי ניתנה לסימן כתיקון לטימן המוטעה 'צ'ו' שבמהדורות הראשונות.